

[Kofod-Svendsen]

kvaliteter ved den private bistandsformidling er jo en høj grad af engagement, evne til at handle hurtigt og til at finde og bruge lokale ressourcer og styrke en demokratisk udvikling. Desuden kan private organisationer nå ned og støtte befolkningsgrupper i lande, som det af forskellige grunde ikke er muligt at have et statsligt bistands- og udviklings-samarbejde med.

Endelig mener jeg, at de private organisationer stærkere end den statslige bistand har inddraget kvindeaspektet og dermed har vist en sådan kvalitet, at jeg tror, de private organisationer også på dette område kan være i front sammenlignet med den statslige bistand.

Nu mener jeg, tiden er moden til at oprette et løbende kontaktudvalg mellem Danida og de private organisationer, hvor man kan drøfte udviklingsstrategier og -politik og vurdere de private organisationers egne opgaver og muligheder som supplement til Danida.

Vi har en række store private organisationer, og så har vi nogle mindre. Jeg tror, det er svært at finde samarbejdsformer, hvorunder de mindre organisationer, der ikke har den store organisatoriske styrke, men som ofte har en bred folkelig kontakt, i højere grad kan blive inddraget, og jeg mener ikke, at vi skal lægge hindringer i vejen for, at private organisationer kan blive yderligere integreret.

Det fjerde punkt, jeg vil sige lidt om, er forholdet mellem bilateral og multilateral hjælp. Jeg mener, at begge bistandsformer har deres fordele, og derfor mener jeg, at vi fortsat skal opretholde en nogenlunde ligelig fordeling af bistandsmidlerne mellem multilateral og bilateral bistand. De to former supplerer hinanden.

Vi skal fortsat lægge meget vægt på FN-bistanden, specielt på under- og særorganisationers rolle, og jeg er helt enig i det, som hr. Stinus sagde i tilslutning til, hvad udenrigsministeren tidligere har sagt, at vi også må vurdere de enkelte FN-organisationer og se, hvilke der bedst fremmer den målsætning, vi har hvad angår både at satse på fattigdomsorienteringen og at indrage miljøaspektet. Og så mener jeg, at vi stadig skal være aktive i en debat om FN-organisationernes effektivitet og om, hvordan vi bekæmper deres bureaukrati.

Men lighedingsprincippet er væsentligt.

Det femte punkt, jeg vil sige lidt om, er gældsbyrden. Gældsproblematikken har været kendt og drøftet i mange år. En konsekvens kunne være at forvandle danske statslån til bunden gavebistand, men det skal ske, så vi fastholder fattigdomsorienteringen. Det vil være mere end betænkeligt, hvis vi flytter bidrag fra mindst udviklede lande til mindre fattige lande. Det, det handler om, er at hindre en forøgelse af gældsbyrden for lavindkomstlandene.

Det sjette punkt, jeg vil tage frem, er fattigdomslommeproblematikken. Den skal løses under fastholdelse af fattigdomsorienteringen. Jeg tror, det vil være positivt, hvis der åbnes op for multibistand til en række mindre fattige lande. Vi skal altså yde integreret bistand målrettet til fattigdomslommene. Jeg mener, at bl.a. Verdensbanken og regionale fonde har en stor opgave at løse med hensyn til fattigdomslommene.

Det syvende og sidste punkt, jeg vil tage frem i mit første indlæg, er, at vi skal fastholde den faste årlige stigningstakt, så vi når 1 pct. i 1992, og så skal vi fortsat lade bistanden stige. Nu lyser den røde lampe, så jeg kommer ind på flere aspekter i senere indlæg.

Albrechtsen (VS):

Ulandsprojektarbejderen Hans Peter Dejgaard har i dag en meget interessant kronik i Information om den danske bistandspolitik, bl.a. skriver han, at bred politisk enighed godt nok kan have den positive virkning, at det er muligt at forøge bistanden. Stigningstakten er vedtaget af et flertal uden om regeringen. Men han påpeger også, og det synes jeg er meget væsentligt, at hele denne idyl på Christiansborg har den negative side, at den ikke rigtig fremmer den offentlige debat, og det er jo rigtig. Bl.a. skriver han følgende:

»Politikerne siger, at vi må stå sammen om bistanden. Frokostaviserne bringer kun noget om emnet, hvis den er helt gal med et dansk projekt ovre i Indien. Erhvervslivet øjner med begejstring mere privatisering af bistanden, nu hvor Danida ikke selv får ekstra ressourcer til at administrere de øgede bistandsmidler. Og venstrefløjen er tilbageholdende med kritik, fordi den kan blive misbrugt af de borgerlige.«

Jeg tror, det er meget vigtigt, at venstrefløjen ikke holder sig tilbage med kritik. Vi skal